

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. N.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupcích ze dne 15.4.2014 č.j. MSK 40082/2014,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 16.6.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.4.2014 č.j. MSK 40082/2014, kterým jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 22.1.2014 č.j. OVV1/65092/2013-14 o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1, § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce namítal, že žalovaný chybně posoudil lhůtu pro podání odvolání. Uvedl, že si rozhodnutí správního orgánu I. stupně převzal dne 31.1.2014. Toto datum však nelze zaměňovat

s datem doručení rozhodnutí, neboť dle § 34 odst. 2 správního řádu nemá doručení zastoupenému vliv na běh lhůt. Lhůta pro podání odvolání tedy počala plynout až dnem 13.6.2014, kdy žalobce předal kopii rozhodnutí svému zástupci. Odvolání nebylo tedy podáno opožděně. Žalovaný však ve svém rozhodnutí vyjádřil názor, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno právě dne 31.1.2014, kdy si jej převzal žalobce. Uvedl přitom, že správní orgán I. stupně v průběhu řízení vynesl pochybnost o zastoupení žalobce. Jeho zástupce vyzval dle § 37 odst. 4 správního řádu k odstranění vady plné moci, která byla prostým skenem plné moci, který dle názoru správního orgánu nedostatečně prokazuje zastoupení.

Žalobce namítal, že správní orgán zaslal výzvu k doplnění originálu plné moci toliko zástupci žalobce, nikoliv však žalobci samotnému. Dle názoru žalobce je absurdní, aby správní orgán vyzýval k odstranění vady podání zástupce, kterého sám zpochybňuje. Je-li potřeba doplnit originál vlastnoručního podpisu žalobce na plnou moc, jde bezesporu o úkon, který musí učinit sám žalobce, nikoli jeho zástupce. Žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-37. Žalobce uvedl, že pokud by správní orgán vyzval přímo jeho k odstranění nedostatku plné moci, pak by ji nepochybně ihned doplnil. Správní orgán tak nevyvinul dostatečnou aktivitu k ochraně jeho práv. Za situace, kdy správní orgán o nesprávnosti předložené plné moci žalobce neinformoval a nevyvinul dostatečnou aktivitu k tomu, aby vada byla odstraněna, nelze na plnou moc vůbec pohlížet jako na vadnou a správní orgán ji měl akceptovat a rozhodnutí doručit jeho zástupci a teprve od toho dne posoudit odvolací lhůtu. Žalobce uvedl, že legitimně očekával, že je zastoupen, neboť svému zástupci zaslal naskenovanou plnou moc. Proto předpokládal, že rozhodnutí správního orgánu bude doručeno též jeho zmocněnci, který proti němu podá odvolání.

Žalobce dále poukazoval na to, že i z jeho podání ze dne 5.3.2014, v němž uvedl „...byť je v řízení zastoupen, z opatrnosti se odvolává proti rozhodnutí...“, měl správní orgán seznat, že je zastoupen a doručit rozhodnutí jeho zástupci. Na to žalobce považuje za nejisté, zda vůbec absence originálu plné moci představuje vadu podání. Je zcela běžnou praxí, že postačuje předložit kopii či sken plné moci k prokázání zastoupení.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 18.4.2014, kdy ho osobně převzal proti podpisu. Vzhledem k tomu, že v době vydání rozhodnutí nebyl žalobce zastoupen, bylo rozhodnutí doručováno pouze jemu samému. Není tedy pravdou, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13.6.2014. Žalovaný dále uvedl, že nesdílí názor žalobce, že k prokázání zastoupení účastníka správního řízení stačí kopie plné moci a že správní orgán po něm nebyl oprávněn požadovat originál listiny, respektive že měl věc posoudit tak, že zastoupení bylo prokázáno. Žalovaný odkázal na ust. § 33 odst. 1 správního řádu a uvedl, že pod pojmem písemnou plnou moc je rozumět originál listiny, případně úředně ověřenou kopii, případně dokument vzniklý provedením autorizované konverze. Nikoli prostou neověřenou kopii. Dle názoru žalovaného správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když výzvu k předložení originálu plné moci doručoval pouze tvrzenému zmocněnci, a nikoli také účastníku řízení. Zákon v ust. § 37 odst. 3 správního řádu vychází z předpokladu, že nedostatky podání může nejlépe odstranit ten, kdo podání učinil. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s tímto

ustanovením, a vyzval k prokázání zastoupení Ing. M. J., který kopii plné moci předtím předložil spolu s omluvou z ústního jednání. Žalovaný poznamenal, že zastoupení nevzniká plnou mocí. Plná moc pouze osvědčuje existenci dohody o zastoupení, která nemusí být ani uzavřena písemně. Jestliže tedy žalobce uvádí, že „legitimně očekával, že je zastoupen“, když zaslal svému zmocněnci naskenovanou plnou moc, pak měl především očekávat, že jeho zmocněnec (jestliže si s ním zastoupení skutečně dohodl), toto zastoupení řádně prokáže správnímu orgánu, který vede řízení. Jestliže tak zmocněnec žalobce neučinil, je případné vypořádání nároků vzniklých z tohoto jednání věcí jejich vzájemného soukromoprávního vztahu.

K námitce žalobce, že správní orgán měl seznat, že žalobce je zastoupen, neboť to uvedl v odvolání, žalovaný konstatoval, že v odvolání (opožděném) žalobce uvedl pouze „byť jsem v řízení zastoupen, z právní opatrnosti se odvolávám...“. Z odvolání tedy není vůbec seznatelné, kým měl být žalobce zastoupen, plná moc k odvolání přiložena nebyla. Odkazuje-li žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-37, má žalovaný za to, že tento rozsudek na projednávanou věc nedopadá. Nejvyšší správní soud řešil zcela specifický případ, odlišný od nyní projednávaného. V posuzované věci je situace odlišná v tom, že tvrzený zmocněnec žalobce na výzvu k prokázání zastoupení nejprve reagoval sdělením, že lhůta je pro něj nedostatečná, neboť se nemůže spojit se svým zmocnitelem a že výzvu splní dodatečně. Ze sdělení dále vyplývá, že zmocněnec měl zaslat zmocniteli zprávu a plnou moc zaslat správnímu orgánu sám. Žalovaný k tomu dodal, že výzva k prokázání zastoupení nebyla učiněna formou usnesení, lhůtu 5 pracovních dnů však žalovaný považuje za víc než dostatečnou, vzhledem k charakteru požadovaného úkonu a jednalo se pouze o pořádkovou lhůtu. Žalobce ani zmocněnec však ani dodatečně plnou moc v originále nepředložili, a to ani v odvolacím řízení. Z žádné další skutečnosti pak nebylo možné dovodit předpoklad, že zastoupení existuje. Nebyl tedy důvod vyzývat k předložení plné moci přímo žalobce. Žalovaný k tomu odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2006 č.j. 2 Afs 162/2005-66.

Žalovaný uzavřel, že ve správním řízení nebylo řádně prokázáno zastoupení žalobce zmocněncem, správní orgán I. stupně i žalovaný proto jednali přímo s žalobcem. Lhůta pro podání odvolání byla počítána od doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. ode dne 31.1.2014. V této lhůtě sice žalobce podal odvolání (dne 6.2.2014), avšak listina neobsahovala jeho vlastnoruční podpis. Správní orgán tedy usnesením vyzval žalobce, aby tento nedostatek podání odstranil, k čemuž mu určil lhůtu 5 pracovních dnů od oznámení usnesení. V této lhůtě však žalobce výzvu nesplnil, vlastnoruční podpis na odvolání nedoplnil, proto žalovaný k tomuto odvolání nepřihlížel, jako by odvolání nebylo vůbec podáno. Žalobce následně podal odvolání s vlastnoručním podpisem až dne 5.3.2014. Toto odvolání žalovaný posoudil jako opožděné a rozhodl o něm napadeným rozhodnutím.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 16.6.2014 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 18.4.2014.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 5.9.2013 bylo žalobci do vlastních rukou doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 2.10.2013. Žalobce se k ústnímu jednání před Magistrátem města Havířova, jak vyplývá z protokolu o ústním jednání ze dne 2.10.2013 bez omluvy nedostavil. Správní orgán I. stupně věc projednal v nepřítomnosti žalobce. 3.10.2013 bylo Magistrátu města Havířova doručeno elektronicky podání Ing. M. J. (opatřené zaručeným elektronickým podpisem), v němž se Ing. J. označuje za zmocněnce žalobce. Ing. J. v uvedeném podání kromě jiného uvádí, že přijímá zmocnění v předmětné věci vydané zmocnitelem. Na č.l. 22 a 26 správního spisu Magistrátu města Havířova se nachází prostý sken plné moci s datem 25.9.2013 jako doklad o tom, že Ing. M. J. je zmocněn k zastupování žalobce v předmětném správním řízení. Správní orgán I. stupně dopisem ze dne 24.10.2013 vyzval Ing. M. J., aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy předložil originál předmětné plné moci s tím, že v případě, že výzvě nebude vyhověno, bude ve správním řízení pokračováno tak, jako by plná moc nebyla podána. Správní orgán dále uvedl, že plná moc není opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Na uvedenou výzvu reagoval Ing. M. J. podáním doručeným správnímu orgánu 18.11.2013, v němž sdělil, že lhůta k doplnění plné moci je relativně krátká. S ohledem na to, že se nemůže spojit se svým zmocnitelem, zasílá plnou moc bez originálního podpisu. Dále uvedl, že jakmile se mu podaří se spojit s žalobcem a ten mu potvrdí, že plnou moc odeslal, zašle ji správnímu orgánu. Dopisem ze dne 5.12.2013 sdělil správní orgán I. stupně Ing. M. J., že obdržel jeho sdělení, z něhož je zřejmé, že do data 11.11.2013 (kdy uplynula lhůta k doložení plné moci) nedisponoval plnou mocí podepsanou žalobcem, a že tudíž na něho není pohlíženo jako na zástupce žalobce z tohoto důvodu je jeho žádost o prodloužení lhůty k doplnění podání bezpředmětná. Uvedený dopis byl doručen Ing. M. J. do vlastních rukou 18.12.2013.

Ze správního spisu Magistrátu města Havířova dále vyplývá, že dne 22.1.2014 bylo vydáno rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1, § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a byla mu uložena souhrnná sankce pokuty ve výši 7.000,- Kč, dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále povinnost nahradit náklady řízení. Rozhodnutí bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 31.1.2014. Dne 6.2.2014 podal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Havířova, v němž schází podpis žalobce. Žalobce v něm uvedl, že byť je v řízení zastoupen, z právní opatrnosti se odvolává do označeného rozhodnutí. Usnesením ze dne 12.2.2014, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 19.2.2014, byl žalobce správním orgánem I. stupně vyzván, aby do 5 pracovních dnů

ode dne oznámení tohoto usnesení doplnil odvolání o chybějící podpis. Ze spisu dále vyplývá, že na toto usnesení žalobce nereagoval a až 5.3.2014 podal k poštovní přepravě blanketní odvolání jím podepsané.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 15.4.2014 č.j. MSK 40082/2014 odvolání žalobce jako opožděné zamítl. V odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že v řízení před magistrátem nebyla předložena způsobilá plná moc, která by zákonem předpokládanou formou osvědčovala vůli žalobce být zastoupen. Z tohoto důvodu také magistrát oznamoval napadené rozhodnutí přímo obviněnému, jemuž bylo rozhodnutí doručeno do vlastních rukou 31.1.2014. První den pro podání odvolání připadl na 1.2.2014, poslední den na 17.2.2014. Žalovaný konstatoval, že v této lhůtě magistrát sice obdržel odvolání podané k poštovní přepravě dne 6.2.2014, toto odvolání ovšem nesplňovalo formální nároky kladené zákonem na podání, neboť v něm především scházel podpis žalobce. Žalovaný uvedl, že ačkoliv žalobci bylo následně do vlastních rukou doručeno usnesení s výzvou k odstranění nedostatku podání, žalobce nechal stanovenou lhůtu 5 pracovních dnů marně uplynout. Konec lhůty připadl na středu 26.2.2014. Žalobce u magistrátu podal odvolání s doplněným podpisem až dne 5.3.2013. Žalovaný učinil závěr, že pokud na odvolání chybí vlastnoruční podpis podatele, správní orgán se po písemné výzvě, na kterou nebylo podatelem reagováno, odvoláním vůbec nezabývá, neboť na věc pohlíží tak, jako by žádné podání učiněno nebylo. Následné podání ze dne 5.3.2013 již bylo zjevně učiněno mimo základní 15 denní lhůtu pro podání odvolání proti oznámenému rozhodnutí o přestupcích. Žalovaný uzavřel, že opožděné odvolání byl nucen v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout. Žalovaný dále odkazem na § 33 odst. 1 správního řádu uvedl, že zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. Pod pojmem písemná plná moc je nutno rozumět listinný originál nebo dokument původně vzniklý v elektronické podobě a opatřený uznávaným elektronickým podpisem osoby, která projev vůle činí, případně dokument v elektronické podobě vzniklý cestou autorizované konverze originální listiny. V řízení před magistrátem nebyla předložena způsobilá plná moc, která by zákonem předpokládanou formu osvědčovala vůli žalobce v řízení být zastoupen. Existence zastoupení žalobce obecným zmocněncem přes výzvu k doložení originálu plné moci, nebyla nikdy řádně osvědčena, a z tohoto důvodu také správní orgán I. stupně oznamoval napadené rozhodnutí přímo žalobci.

Podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

Podle ust. § 37 odst. 1 správního řádu, podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu, podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným

elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Krajský soud v obecné rovině předně konstatuje, že plná moc, na základě které se advokát či obecný zmocněnec zavazují zastupovat účastníka správního řízení, může být uzavřena jak ústně, tak písemně. Udělení plné moci je však třeba správnímu orgánu prokázat, což se děje listinou obsahující prohlášení účastníka správního řízení, jímž pověřuje zmocněnce svým zastupováním. Lze ji nahradit i prohlášením učiněným ústně do protokolu. Plná moc je tedy listinou ověřující uzavření dohody o plné moci. V rozhodnutí č.j. 10 As 266/2014-32 Nejvyšší správní soud konstatoval, že ust. § 33 odst. 1 správního řádu (ani jiné zákonné ustanovení) nestanoví povinnost předkládat správnímu orgánu plnou moc „pouze“ účastníkem – zmocnitelem, v dané věci žalobcem. Naopak zákon nijak nevylučuje možnost, aby byla plná moc předložena zmocněncem, v daném případě Ing. M. J., neboť plná moc bývá předkládána současně s jiným úkonem ve věci, který vyhotoví zmocněnec. Předložil-li Ing. M. J., který se označoval jako zmocněnec žalobce v předmětném správním řízení, toliko prostý sken plné moci, nejednalo se o písemnou plnou moc ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu, neboť nešlo o originál listiny či její ověřené kopie ani o dokument vzniklý provedením konverze ve smyslu § 22 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentu. Krajský soud s odkazem na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu činí dále závěr, že správní orgán postupoval správně, když k předložení originálu plné moci vyzval toliko jejího předkladatele Ing. M.J., který spolu s předložením skenu plné moci činil i podání, jehož obsahem byla omluva žalobce z ústního jednání před správním orgánem I. stupně. Z ust. § 34 odst. 2 správního řádu vyplývá, že s výjimkou případu, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručí se písemnosti pouze zástupci. V již označeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je konstatováno, že i pokud by se jednalo o výzvu k odstranění nedostatku prokázání zastoupení, nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel). Shodně jako Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí, i krajský soud v této věci činí závěr, že odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-37 je nepřipadný, neboť v uvedené věci byl k odstranění vad vyzván také nejdříve zmocněnec (advokát), avšak ten nereagoval. V dané věci ovšem o takovou situaci nešlo, neboť Ing. M. J. po výzvě správního orgánu I. stupně k předložení originálu plné moci reagoval shora citovaným sdělením doručeným správnímu orgánu 18.11.2013, v němž konstatuje, že byl vyzván k doplnění plné moci, ovšem stanovená lhůta je relativně krátká a že s ohledem na to, že se nemůže spojit se svým zmocnitelem, zasílá nyní plnou moc bez náležitostí, tj. originálu podpisu. Jestliže po marném uplynutí lhůty k předložení originálu plné moci, tj. do 11.11.2013 písemná plná moc ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu správnímu orgánu předložena nebyla, a ani poté, co byl Ing. M. J. uvědomen Magistrátem města Havířova o tom, že nebude na něho pohlíženo jako na zástupce žalobce, neboť správnímu orgánu originál plné moci předložen nebyl, Ing. M. J. oprávnění zastupovat žalobce ve správním řízení neprokázal, plyne ze shora uvedeného závěr krajského soudu, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když své rozhodnutí ze dne 22.1.2014 o předmětných přestupcích doručoval žalobci do vlastních rukou, čímž došlo k jeho oznámení dle § 72 odst. 1 správního řádu. Bylo-li v dané věci rozhodnutí žalobci doručeno 31.1.2014, počala běžet 15 denní lhůta k podání odvolání dle § 83 odst. 1

správního řádu dne 1.2.2014 a skončila v pondělí dne 17.2.2014 (poslední den lhůty připadl na sobotu 15.2., takže posledním dnem lhůty je nejbližší příští pracovní den – § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu). Jestliže v odvolací lhůtě žalobce podal blanketní odvolání, v němž (kromě ostatních náležitostí řádného odvolání) scházel podpis žalobce, takže odvolání nemělo jednu ze základních náležitostí podání dle § 37 odst. 2 správního řádu a tuto vadu žalobce přes výzvu správního orgánu I. stupně učiněnou usnesením ze dne 12.2.2014, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 19.2.2014, ve stanovené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení uvedeného usnesení čili do 26.2.2014 neodstranil, sdílí krajský soud názor žalovaného, že k takovému podání nebylo možno přihlídnout a bylo na něj nutno pohlížet tak, jako by učiněno nebylo. Blanketní odvolání žalobce již opatřené jeho podpisem, podané k poštovní přepravě 5.3.2013, je odvoláním opožděným, neboť odvolací lhůta, jak výše uvedeno, uplynula dnem 17.2.2014.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26.3.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně